

טיוטת כתב אישום – פרשת דניה

נאשמים: דוד ביטן, דניה סיבוס, רונן גיזבורג. **בסימן שאלה – אייל לנגר ונתיבי היובל**

הנפשות הפועלות

1. **דוד ביטן** (להלן – "הנאשם ביטן") מכהן כחבר כנסת החל מיום 21.3.15. בין השנים 1988 ועד מרץ 2015 כיהן הנאשם ביטן כחבר מועצה בראשון לציון, והחל משנת 2005 גם כסגן ראש העיר. בין השנים 2008-2013 החזיק הנאשם ביטן בתיק ההנדסה. בין החודשים דצמבר 2008 ועד ספטמבר 2009, וכן מדצמבר 2014 ועד מרץ 2015, שימש הנאשם ביטן כיו"ר ועדת המשנה לתכנון ובניה בראשון לציון.¹
2. בשנים 1988-2015² היה הנאשם עובד הציבור, כהגדרתו בסעיף 34כד(10) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").
3. **משה יוסף הינו** _____, והבעלים של חברת לימור קולקשיין בע"מ (להלן - "לימור קולקשיין").
4. **דניה סיבוס בע"מ** (להלן – "הנאשמת דניה סיבוס") הינה חברה קבלנית, חלק מקבוצת אפריקה ישראל, העוסקת בבנייה למגורים, מבני ציבור ותשתיות בכל הארץ.³
5. **נתיבי היובל בע"מ** (להלן – "נתיבי היובל") הינה חברה שהוקמה על ידי הנאשמת דניה סיבוס בשנת 2004 לצורך השתתפות במכרז להקמה ותפעול של כביש 431⁴ (להלן – "מכרז כביש 431"), והייתה בבעלותה המלאה של דניה סיבוס עד לשנת 2011.
6. מכרז כביש 431 נערך במתכונת לפיה החברה הזוכה במכרז מקימה ומתפעלת את הכביש, ולאחר 25 שנה (להלן - "תקופת הזיכיון") מחזירה את הכביש למדינה.⁵ הכנסות הזוכה מתבססות על תשלומים קבועים ותשלומים התלויים בכמות הנסועה בכביש מהמדינה, ובנוסף הכנסות מאנטנות סלולריות והקמה של תחנות דלק לאורך הכביש.⁶
7. נתיבי היובל זכתה במכרז כביש 431, ביצעה את הפרויקט, והכביש נפתח לתנועה בשנת 2009.⁷
8. **דניה סיבוס מפעיל** הינה חברה בבעלות נתיבי היובל, האחראית על תפעול כביש 431.⁸
9. בשנת 2011 מכרה הנאשמת דניה סיבוס 75% ממניות נתיבי היובל, אשר עד אותו מועד היו בבעלותה המלאה, לקרן **ההשקעות תשתיות ישראל** (להלן - "תש"י").⁹ בהסכם בעלי המניות

¹ כל התאריכים לקוחות מהודעתו הראשונה של ביטן, 3.12.17. צריך לאמת את התאריכים איכשהו

² האם רוצים להגדיר את כל השנים או רק את הרלבנטיות?

³ רונן גיזבורג, 3.1.18, ש' 24; לנגר, 3.1.18, ש' 33.

⁴ אייל לנגר, 16.5.18, ש' 29-23. לוודא ברשם החברות

⁵ מודל עיסקי של PFI (Private Finance Initiative). רונן גיזבורג, 3.1.18, ש' 33 ואילך לעבור על מסמכי המכרז והסכם הזיכיון ביאחה, בהנחה שיש לנו אותם

⁶ ירון קסטנבאום, 8.7.18; נדב גרינשפון, 4.1.18. [לעבור על מסמכי המכרז ולדייק ניסוח. לבדוק אם אפשר לומר שלוש תחנות דלק]

⁷ אייל לנגר, 3.1.18, ש' 40.

⁸ אייל לנגר, 16.5.18, ש' 30-31.

⁹ הסכם רכישה בין דניה סיבוס לבין תש"י מיום 8.2.11, צרופה להודעת ירון קסטנבאום 8.7.18, סומן אביב ג 2-3 7.8.18. [לא ראיתי את ההסכם - לראות את ההסכם ביאחה]; לנגר, 16.5.18, 31-23.

בין הנאשמת דניה סיבוס לבין תש"י הוטלה האחריות להקמת תחנות הדלק לאורך כביש 431 על דניה סיבוס, ונקבע כי ככל שעד אפריל 2018 לא יתקבל היתר להקמת תחנות הדלק, תהא תש"י זכאית לקבל פיצוי בגין אי ההקמה (וההיעדר ההכנסות), בדרך של קבלת אחוזים גבוהים יותר מההכנסות מתפעול הכביש מדי שנה (5% נוספים ככל בגין כל תחנת דלק)¹⁰.

10. **רונן גינזבורג** (להלן – "הנאשם גינזבורג") משמש כמנכ"ל דניה סיבוס החל משנת 2008¹¹.

11. **אייל לנגר** (להלן – "לנגר") הינו עובד של דניה סיבוס, אשר שימש משנת 2012 סמנכ"ל פיתוח עסקי של נתיבי היובל, והחל משנת 2013 מכהן כמנכ"ל החברה¹².

12. **רוני קיריה** הוא בן דוד של משה יוסף, רו"ח, שותף במשרד דלויט ברייטמן אלמגור זוהר, אשר משמשים כרו"ח של דניה סיבוס. קיריה שימש גם כרו"ח של חברת לימור קולקשיין¹³.

אישום ראשון- שוחד לקידום התכנית להקמת תחנת דלק במחלף עין הקורא

רקע - התכנית להקמת תחנת הדלק במחלף עין הקורא

13. ביום _____ הגישה נתיבי היובל תכנית להקמת תחנת דלק במחלף עין הקורא בכביש 431, אשר בתחום שיפוטה של העיר ראשון לציון¹⁴ (להלן – "תחנת הדלק" ו-"התכנית", בהתאמה).

14. להוסיף מהמסמכים - תיאור של הפעולות שבוצעו בשנת 2007 לצורך הקמת תחנת הדלק, ושהנושא נזנח למספר שנים¹⁵.

15. להוסיף מהמסמכים - תיאור הפגישות שהתקיימו בעירייה בשנת 2012 ו-2013 – קלסרי פטל ורחמני

16. ב_____ חידשו הנאשמת דניה סיבוס ונתיבי היובל את מאמצייהן לקדם את התכנית מול עיריית ראשון לציון¹⁶. מאמצים אלה נתקלו בקשיים¹⁷, בין היתר, כיוון שעיריית ראשון לציון דרשה,

¹⁰ רון קסטנבאום, 8.7.18, ש' 48-23; בשי' 95 קסטנבאום מחשב שמדובר בפיצוי בסך של כ- 660 אש"ח לשנה עבור תחנה אחת; סעיף 3.3.1.1 להסכם בעלי המניות שמסר קסטנבאום, סומן אביב ג 8.7.18 [לראות את ההסכם ולדייק את הניסוח בכתב האישום לפי מה שכתוב שם. לוודא שמה שאמור לקרות זה אכן רק קבלת היתר ולא הקמת התחנה]

¹¹ רונן גינזבורג, 3.1.18, ש' 25.

¹² אייל לנגר, 3.1.18, ש' 28. לדבריו הוא מקבל משכורת מדניה סיבוס, שמספקת שירותי ניהול לנתיבי היובל - ש' 61-62.

¹³ רוני קיריה, 8.1.18, ש' 21 ואילך. [לא בטוח צריך אותו בנפשות הפועלות]

¹⁴ אמור להיות לפני 2007. לראות שיש ביאחה את התכנית ולהשלים פרטים. לתאר את התוכנית להקמת תחנת הדלק, לבדוק מתי הוגשה. כנראה נקראת בקשה לשינוי תב"ע של תחנת תדלוק במחלף עין הקורא משנת 2007, צרופה יניב שמול 1 לודים קוזלוב מה 17.1.18

¹⁵ בהודעות של גינזבורג ולנגר אין הסבר (לא נשאלו) לשאלה למה הייתה הפסקה של כמה שנים בקידום התכנית. אם נחקור את פטל, יכול להיות שיתן לנו מענה לכך. כמו"כ צריך לוודא שהתכנית לא עלתה לאף דיון בוועדה המקומית בתקופה הזו אפרים רחמני, 8.1.18, ש' 33-35: בחומרים בקלסר שמסר ישנו מסמך שכותרתו "נתיבי היובל – היטל השבחה לתחנות תדלוק" מיום 31.12.07, לכן מניח שהבקשה הונחה קצת לפני; 14.1.18; ש' 205-206: מהמסמכים בקלסר שלו רואים שבין אפריל 2008 לנובמבר 2012 יש פסק זמן בעיסוק בהיטל השבחה של תחנת הדלק. רחמני לא יודע להסביר מה קרה בתקופה זו.

רוני בר, 29.1.18, ש' 42-47: זוכר במעורפל שבשנת 2007 היה ניסיון שלא צלח לקדם 3 תחנות דלק על ידי דניה סיבוס, והנושא עלה פעם נוספת בשנת 2012 או 2013, הוא לא זוכר אם ע"י ביטן במישרין; 31.1.18, ש' 22-35: לשאלה מדע לא עסקו בנושא 3 שנים מפנה לסיכום דיון מיום 23.6.08 (אחרק 6 מיום 31.1.18 – להסתכל במשטרה), ממנו הוא לומד שהיה לנתיבי היובל קושי מול המדינה בנושא של הקמת תחנות דלק על קרקע פרטית שהופקעה לצורך דרך. להערכתו בשנת 2013 הנושא צץ מחדש כיוון שהכביש כבר היה סלול, והשאלות התכנוניות והתחבורתיות שהיו בגדר נעלם בשנת 2007 היו ברורות.

¹⁶ חסר. לעבור על המסמכים ביאחה

¹⁷ אייל לנגר, 3.1.18, ש' 90-94: טוען שהעירייה העבירה להם שומה לדוגמא וחודשים הוא חיכה עם היועמ"ש או מנהל אגף היטלי השבחה וכלום לא קרה ולא הצליח לקבוע איתם; 16.5.18, ש' 60-73: היה דם רע בין העירייה לבין דניה, הוא לא הצליח להיפגש עם גורמים בעירייה. התכנית הייתה תקועה. היה ויכוח על היטל השבחה, ובנוסף היו פרויקטים אחרים

כתנאי לאישור התכנית, שיוסכם מראש סכום היטל ההשבחה שנתיבי היובל תשלם אם וכאשר יוצא היתר בניה לתחנת הדלק¹⁸.

17. בנוסף, הייתה בתכנית קושי תחבורתי, הקשור בכניסות שתוכננו לתחנת הדלק¹⁹.

סיוע הנאשם ביטן ויוסף לאישור התכנית בוועדה המקומית

18. ביום _____ [חשוב מאד – לוודא שזה היה לפני יולי 2013?] הועברה לנתיבי היובל הודעת העירייה, לפיה היטל ההשבחה המוערך בגין הקמת תחנת הדלק עומד על סך של 3.5 עד 4.5 מיליון ש"ח²⁰. הערכת זו הייתה גבוהה במיליוני שקלים מגובה היטל ההשבחה שנתיבי היובל סברה כי יש לשלם²¹.

19. בחודש יולי 2013, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה²², נפגשו הנאשם גינזבורג ויוסף²³, בתיווכו של רו"ח רוני קיריה²⁴, מתוך מטרה שיוסף יסייע בפתרון הבעיות הקשורות לתכנית מול עיריית ראשון לציון²⁵.

של דניה בראשון לציון שלא בוצעו לשיעור רצון העירייה, וזה היה "מין שוט שהם השתמשו נגדנו"; רוני גינזבורג, 3.1.18, ש' 59-55: לנגר אמר בזמנו שלא ניתן לקבוע פגישות בעירייה, זה לא מעניין אותם ולא חשוב להם. הוועדה המקומית דרשה אגרות גבוהות בניגוד לחוות הדע של אנשי המקצוע של דניה.

¹⁸ רועי בר, 31.1.18, ש' 41-39; אייל לנגר, 16.5.18, ש' 67.

¹⁹ אלי יהלום, 17.1.18, ש' 11-9, 45-39. לשים לב שעל פי יהלום, ש' 95, בעיית התחבורה לא נפתרה עד מועד חקירתו. לדייק את הבעיה בגוף כתב האישום

²⁰ אפרים רחמני, 8.1.18, ש' 52-49; מייל מרחמני לרועי בר מיום 8.2.13 בו הוא אומד את היטל ההשבחה לתחנת הדלק בעין הקורא 3.5 עד 4.5 מיליון ש"ח. רחמני מציין במייל שחשוב לקבל מנתיבי היובל אומדן מכירות על פי ספירות תנועה (צרופה להודעת רחמני, סומן אביב ג 8.1.18). בקלסר של רחמני יש גם חומרי עזר שונים בהם נעזר לחישוב השומה. למה הוא עושה שומה בעצמו ולא מעביר לשמאי חיצוני? זה מנוגד למה שהוא הסביר

רועי בר, 31.1.18, ש' 93-78: בר העביר את המייל של רחמני לשרון פטל, וכתב לו שניתן להגיע לסיכום המשקל את הסיכונים לשני הצדדים [המייל סומן אבשלום אחרק 11 מיום 31.1.18 – להסתכל בחומר של בר ולהוסיף תאריך] בר מסביר שהסיכונים והסיכויים זה מצד אחד שתמיכת העירייה חשובה מאד לנתיבי היובל על מנת שהתכנית תעבור בוועדה המחוזית, ומצד שני לטובת נתיבי היובל עמד פסק הדין בעניין כביש 6, לפיו זכיון במקרה כזה כלל אינו חייב בהיטל השבחה. אם הם היו עומדים על טענת הפטור, על פי הנחיית ראש העיר ניצן העירייה לא הייתה תומכת בתכנית, ואם העירייה הייתה עומדת על היטל השבחה מלא, כנראה שלנתיבי היובל לא הייתה כדאיות כלכלית להקים את התחנה.

²¹ חוות דעת שמאית פנימית של דניה סיבוס מיום 15.1.13, של שמאי בשם פרמינגר, העריכה שדרישת העירייה להיטל השבחה תהיה בגבולות 4.2 מש"ח, וקבעה כי ערך סביר אסור שיעלה על 2.5 מש"ח; אייל לנגר, 16.5.18, ש' 126: מאשר שהזמין את השמאות הזו; רוני גינזבורג, 4.1.18, ש' 209: מתאר שבפגישה בדיקסי הסביר לביטן שיש להם חוות דעת של שמאי שאומר שהיטל ההשבחה צריך להיות נמוך יותר אבל בעירייה לא עוזרים להם ולא מוכנים לשמוע. פרמינגר לדעתו לא נחקר, אבל אין צורך אמיתי בכך. מעניין שחוות הדעת הזאת התקבלה בנתיבי היובל עוד לפני שנתיבי היובל קיבלו את הדרישה ל 3.5 – 4.5 מיליון ש"ח - לבדוק דיונים קודמים

²² מהעדות עולה כי פגישה זו התקיימה ימים ספורים לפני הפגישה בדיקסי בין גינזבורג לביטן, שהתקיימה ב 29.7.13 (יוסף, 2.1.18, ש' 84-85 וגם ש' 185). אמורים להיות מחת"קים, לפיהם הקשר הראשון בין יוסף לגינזבורג היה ב 23.7.13 – צריך לבדוק. באשר למיקום הפגישה, לפי קיריה וגינזבורג, הפגישה הייתה במשרדים של דניה. לפי יוסף, הפגישה הייתה בחנות הרהיטים (יוסף, 2.1.18, ש' 79; 3.1.18, ש' 45, 55-57). האיכונים לא יכולים לסייע בעניין זה.

²³ ישנן סתירות בין עדויות המעורבים באשר למיקום הפגישה ולנוכחותו של קיריה בה: גינזבורג ויוסף מתארים שרק שניהם היו בפגישה, לא מזכירים את קיריה כנוכח. גינזבורג אומר שהפגישה הייתה במשרדים של דניה (רוני גינזבורג, 3.1.18, ש' 78 ואילך), לפי יוסף הפגישה הייתה אצלו במצדה משה יוסף, 2.1.18, ש' 79-85; 3.1.18, ש' 45, ש' 219. קיריה מתאר שגם נכח בפגישה, ושהיא הייתה במשרדי דניה (רוני קיריה, 4.1.18, ש' 49-54).

²⁴ כל המעורבים מספרים שנדב גרינשפון יצר את הקשר עם קיריה, וקיריה חיבר בין יוסף לגינזבורג. יש סתירות קלות בין גרינשפון לקיריה בשאלה מה הביא את גרינשפון לחבר בין קיריה לגינזבורג (מי פנה למי). לפי רוני גינזבורג, 3.1.18, ש' 64-57, גרינשפון הפנה אותו לקיריה כי קיריה ידע להמליץ על מעאכר טוב בראשון לציון; רוני קיריה, 4.1.18, ש' 32-49, מספר שהוא התבקש על ידי גרינשפון לסייע בחיבור בין דניה סיבוס שתקועה עם פרויקט שאינו זוכר מהו בראשון לציון. הוא (קיריה) ידע שיוסף מחובר לעיריה ואולי הוא יכול לסייע בכך (קיריה מתייחס לדברים גם כשמוכנס לחקירת גרינשפון, 4.1.18, ש' 425); נדב גרינשפון, 4.1.18, ש' 153, טוען שרוני קיריה הוא שביקש ממנו לקשר כאיש עסקים ליצור קשר בינו לבין דניה. מאשר שזה היה סביב נושא התחנה. לדעתי זה לא מאד משנה מי פנה למי, ובכל מקרה הגרסה של גרינשפון לפיה קיריה פנה אליו לא הגיונית (והרי איך ידע שיש צורך בסיוע?). ייתכן בהחלט שגרינשפון מנסה להרחיק עצמו.

²⁵ משה יוסף, 2.1.18, ש' 74-79; 3.1.18, ש' 16-21: קיריה שאל אותו אם יוכל להיפגש עם מישהו מדניה סיבוס, כי הוא צריך איזושהי עזרה בראשון לציון. ש' 145-252: לשאלה מה היתרון היחסי שלו בגינו גינזבורג פנה אליו משיב כי לדעתו קיריה הסביר לו שהוא הו"ש שנים בראשון ומכיר הרבה אנשים בעירייה; 3.1.18, ש' 80-90: במענה לשאלה למה פנו אליו, מתאר את קשריו בעירייה והכבוד שרכשו לו עוד מימי מאיר ניצן; רוני גינזבורג, 3.1.18, ש' 60-62: "... נדב אמר לי אני

20. בפגישה זו סיפר הנאשם גינזבורג ליוסף על הקשיים שהתעוררו מול העירייה בקידום התכנית²⁶, והשניים סיכמו כי על מנת לסייע בקידום התכנית, יעשה יוסף שימוש בקשריו כדי לקבוע לנאשם גינזבורג פגישה עם הנאשם ביטן, סגן ראש העיר ומחזיק תיק ההנדסה²⁷.
21. ביום 28.7.18²⁸, ימים ספורים לאחר שנפגשו הנאשם גינזבורג ויוסף לראשונה, התקיימה, בתיווכו של יוסף²⁹, פגישה בין הנאשם ביטן לבין הנאשם גינזבורג ולנגר³⁰ במסעדת "דיקסי" שבבנין עיריית ראשון לציון (להלן – "הפגישה בדיקסי").
22. במהלך הפגישה בדיקסי, הנאשם גינזבורג ולנגר הציגו בפני הנאשם ביטן את הקשיים בהם נתקלו בקידום התכנית, והנאשם ביטן הסכים לפעול לקידום התוכנית בעירייה³². בעת הפגישה בדיקסי,

אמליץ לך על מאכער מעיריית ראשון לציון שיפתור לך את הבעיות הללו.. מכאן כל הסיפור של משה". אמר לקיריה שגריןשפון שלח אותו אליו כדי להמליץ לו על מאכער טוב. קיריה אמר לו "שהוא יחבר אותי לבן אדם בשם משה יוסף שהוא האיש שמתאים למשימה"; ש' 85: "לשאלתכם הפגישה הייתה לפני הדחייה במחוזי והפגישה הייתה במטרה לקבל את הסכמת עיריית ראשון – הסכמות מסחריות ותכנוניות להגשה לוועדה המחוזית"; 31.7.18, ש' 31: " אייל לנגר העלה לי בעיה ואני לא ידעתי איך לטפל בבעיה, הפניתי אותה לבוס שני (סגן יו"ר החברה), הוא הפנה אותי לבן אדם שהיו אמור לפתור את הבעיה".

²⁶ משה יוסף, 2.1.18, ש' 79-85: מתאר את הפגישה. גינזבורג אמר לו שהם לא מצליחים להתקדם עם תחנת הדלק בגלל ששמים לו רגל בגלל פרויקטים אחרים בעיר; רונן גינזבורג, 3.1.18, ש' 78 ואילך: אמר ליוסף בפגישה שיש להם בעיות בעיריית ראשון, הסביר לו את סוג הבעיות- שאין להם היתר לתחנות דלק ושמי שיסביר לו בפירוט את הבעיות זה אייל; רונן קיריה, 4.1.18, ש' 49-54: לא זוכר את פרטי הפגישה, רק שדובר על כך שישנו פרויקט תקוע, וגינזבורג פנה למשה יוסף שיסייע לו לקדם את הפרויקט. גינזבורג ויוסף דיברו ביניהם (תשומת הלב לכך, כפי שפורט לעיל, שיוסף וגינזבורג כלל לא מזכירים את קיריה כמי שנכח בפגישה המדוברת).

²⁷ הן יוסף והן גינזבורג מאשרים שזה מה שסוכם (משה יוסף, 2.1.18, ש' 83 ואילך; רונן גינזבורג, 3.1.18, ש' 81 ואילך). לפי העדויות לא בטוח לגמרי שבאותה פגישה נאמר במפורש שמו של ביטן כמי שיוסף יקבע איתו פגישה, אבל לכל הפחות נאמר עם סגן ראש העיר, ויוסף מאשר שהתכוון לביטן.

²⁸ בחקירה של גינזבורג, 30.8.18, ש' 76, מטיחים בגינזבורג שלפי היומן שלו הפגישה הייתה ב 28.7.18. לראות את היומן + אמורים להיות מחת"קים – לבדוק את התאריך בהם, אני זוכרת שנייב אמר לי 29 ולא 28. משה יוסף, 3.1.18, ש' 43 – הפגישה הייתה חודש או חודשיים לפני החשבונית הראשונה, חושב שזה היה לפני אוקטובר 2013; דוד ביטן, 16.9.18, ש' 474-454, ש' 480: טוען שהתאריך לא נכון, כי לא יכול להיות שנפגש איתם וחודש אחרי זה כבר היה בוועדה. זה לא יכול להיות שכן הברורים והגשת הבקשה לוקחים חודשים. [הערה: לוח הזמנים באמת מאד מהיר]

²⁹ משה יוסף 3.1.18, ש' 71-79; 17.10.18, ש' 301-309: מספר שניגש לביטן בארבע עיניים, סיפר לו שבן דודו פנה אליו ושהוא כבר נפגש עם גינזבורג ושהסביר לגינזבורג שהוא יכול לנסות להפגיש אותו עם סגן ראש העיר ומחזיק תיק ההנדסה. ביקש מביטן שייפגש עם גינזבורג, ביטן הסכים וביקש מהמזכירה שתקבע פגישה; דוד ביטן, 16.9.18, ש' 334-336: מאשר שיוסף אמר לו שמנכ"ל נתיבי היובל רוצה לפגוש אותו, זה ה 2013 לדעתו, לא זוכר. לא ראה בזה דבר בעייתי, כמחזיק תיק ההנדסה הרבה רצו להיפגש איתו.

³⁰ דוד ביטן מאשר שהתקיימה פגישה כאמור בדיקסי, ושהוא ולנגר השתתפו בה, ברם, מכחיש שגינזבורג נכח בפגישה הזו וטוען לא נפגש עם גינזבורג בקשר ל 431 (דוד ביטן, 16.9.18, ש' 332-334, ש' 404-415, ש' 454-480). עם זאת, יש די ראיות לכך שגינזבורג נכח: גינזבורג, יוסף ולנגר מתארים שגינזבורג נכח בפגישה, ואין להם סיבה לשקר בעניין הזה - נהפוך הוא, אם גינזבורג רוצה להרחיק עצמו היינו מצפים שיאמר שלא השתתף בפגישה (רונן גינזבורג, 4.1.18, ש' 200; אייל לנגר, 3.1.18, ש' 124-129); הפגישה מופיעה ביומן של גינזבורג; יש מחת"קים שגינזבורג היה בבניין העירייה באותו מועד.

לגבי נוכחותו של יוסף בפגישה בדיקסי יש עדויות סותרות: על פי יוסף ולנגר הוא לא היה (יוסף, 3.1.18, ש' 55 ואילך - חושב שהוא היה בהלווייה באותו יום, של חבר שלו משה סיטלכליל [בדקו וההלווייה היתה במועד אחר, לא? אבל יוסף פתר את העניין בעדות מאוחרת?]; 17.10.18, ש' 284-298; לנגר, 3.1.18, ש' 124-129). גם ביטן טוען שמשה לא היה (16.9.18, ש' 474-454, ש' 480). גינזבורג היחיד שטוען שיוסף כן נכח (גינזבורג, 4.8.18, ש' 200-204). לדעתי סביר יותר שיוסף לא היה, יכול להיות שגינזבורג מתבלבל ואינו זוכר, או שהוא מוסיף את יוסף לפגישה כדי להרחיק את עצמו מקשר ישיר עם ביטן.

³¹ משה יוסף, 3.1.18, ש' 111-116: בזמנו לא ייחס חשיבות לכך שהפגישה נקבעה בדיקסי, היום מבין שבד"כ דברים פליליים לא היו במשרד, היו אצלו חנות או בתחנת דלק. עם זאת מוסיף שביטן היה פוגש גם הרבה אנשים לעזרא אמיתית, וגם זה לא היה במשרדו.

³² אין מחלוקת על כך שבפגישה ביקשו מביטן לעזור מול העירייה, ולכל הפחות שביטן בירר בעקבות כך מה קורה: דוד ביטן, 16.9.18, ש' 334-342, 484-480: לנגר טען בפניו שהעירייה מציבה בפני נתיבי היובל קשיים בנוגע להקמת 3 תחנות דלק שבהסכם של נתיבי היובל עם המדינה. אומר שקיים את הפגישה כמחזיק תיק יו"ר ועדת עיר כאשר הייתה הנחיה של ר' העיר לקדם תהליכים "הפגישה איתי הייתה להתלונן על ההנדסה שלמרות שיש הסכם עם מע"צ צריכים לאשר לו את זה. אני אמרתי שאני אברר וכשעניתי לו אמרתי לו שבתקופת ניצן כבר אישרו לו, הרעיון של תב"ע נכון פה"; רונן גינזבורג, 4.1.18, ש' 200 ואילך: היתה פגישה קצרה של כחצי שעה, הם הציגו לביטן את הבעיה בהיטל ההשבחה בעין הקורא, שיש להם חוות דעת שמאית ובעירייה לא מוכנים לשמוע. ביקשו מביטן שיעזור והוא אמר שיבדוק את זה; 8.1.18, ש' 53-56: לשאלה האם אמר לביטן שדניה מוכנה לשלם את השומה שהיא מחזיקה בסך 1 משי"ח משיב שהוא לא זוכר, מאמין שכן. אמר לביטן כן מה שאייל לנגר הכין אותו לפגישה, זו הייתה פגישה מקצועית; אייל לנגר, 3.1.18, ש' 131-134; 16.5.18, ש' 85-81: ביטן שמע את הבעיה ואמר שייכנס לסיפור ויראה איך הוא מקדם את זה. הבהירו גם את האינטרסים הכלכליים של העירייה. אמרו לביטן שהם לא מצליחים להיפגש עם גורמים בעירייה ושה גם אינטרס של העירייה לקדם את התחנה. ביטן הסכים איתם שהיטל ההשבחה הוא מופרך ואמר להם שינסה לעזור להם לקדם את העניין.

הבין הנאשם גינזבורג כי יהיה צורך לשלם לנאשם ביטן וליוסף בגין פעולותיהם לקידום התכנית³³.

23. בהמשך לפגישה בדיקסי, החלו הנאשם ביטן³⁴ ויוסף³⁵ לפעול לקידום התוכנית מול גורמי תכנון שונים בעירייה ומחוצה לה, הכל כפי שיפורט להלן.

24. בין הנאשם גינזבורג³⁶ ולנגר לבין יוסף התקיים קשר שוטף וישיר לקידום התכנית, ויוסף **עידכן**

³³ לחשוב איך לנסח ומה אנחנו רוצים לעשות:

לפי יוסף, ביטן והוא החליטו לבקש מדניה כסף רק אחרי הוועדה המחוזית (פירוט בהמשך).

גינזבורג מספר כמה פעמים לו ברור שיצטרך לשלם ליוסף (לא לביטן) מההתחלה:

גינזבורג, 3.1.18; ש' 145: "אף אחד לא דיבר על כמה כסף בפגישה מתחת לעירייה, אני לא זוכר מתי סיכמנו על כמה כסף לשלם אבל היה ברור כמנכ"ל של חברה שאני שוכר את שירותיו של בנאדם לפתור לי את הבעיות לפתוח דלתות אני צריך לשלם לוי"

גינזבורג, 30.8.18, ש'

³⁴ **התייחסות כללית של יוסף ביחס לפעולות של ביטן: משה יוסף**, 2.1.18, ש' 163 ואילך: "שאלה: האם דוד פתח בפועל דלת בעירייה, האם דוד ביטן עשה דבר מה אקטיבי חוץ מלייעץ לך. תשובה: יכול להיות שכן, לא שאני ראיתי, אין לי ספק שבהתחלה הוא כן טיפל בדברים, כי לפני זה הם לא הצליחו להגיש. הבנתי מרוגן שיש חסימה. אני לא זוכר אם מי דוד דיבר אבל אני יודע שהוא כן פנה למישהו בעירייה בטוח כן, זה לא שדוד עדיין אותי. רוגן כל הזמן הדגיש שזה לא בעיה שלא ניתן לקבל כי אין תבע או משהוא, רוגן פשוט אמר שחוסמים אותו בעירייה וזה לא משהוא של פרודורה, אני הבנתי שחוסמים את רוגן בגלל פרויקט אחר שיש להם משהוא שתקוע בעירייה. שאלה: מה שאני שואל אם היו קטעים בהם דוד ביטן נתן איזה פוש, חיזוקית כדי לקדם תהליך וגם קיבל מחמאות מרוגן או מאייל. תשובה: כמה שאני זוכר זה תמיד היה לי להגיד תודה. **להערכתך כשנגמרה הפגישה עם דניה דוד בדק ואמר לי באותו יום שאפשר לעזור, זה לא לקח זמן, באותו יום דוד אמר לי שאפשר לעזור להם אין בעיה**", משה יוסף, 3.1.18, ש' 127-132: מרגע שביטן פתח את הדלת לא היה צריך להתעסק בזה, ביטן גרם לזה שהעירייה הייתה מוכנה שהתכניות יוגשו. היה מעדכן את ביטן; 21.1.18, ש' 88-95: **הכוח שלו לעזור לדניה הוא מביטן, בלי ביטן הוא לא מסוגל לעשות כלום. הסתמך על ביטן והתחלק איתו בכסף.**

³⁵ **אמירות כלליות לגבי פעילותו של יוסף: רוגן גינזבורג**, 3.1.18, ש' 140: "לשאלתכם העירייה פתאום כן דיברה איתנו וכן פתאום עניינו אותה רק בגלל שלקחתי את משה יוסף כלוביסט ותפקידו היה לפתוח לנו דלתות". 3.1.18, ש' 255: "משה יוסף קדם לנו את העניינים בנושא תחנת הדלק, היטלי השבחה, וועדה מחוזית. כדי לדעת בדיק מה הוא עשה צריכים לשאול את אייל לנגר", ובהמשך מש' 259: "... אייל היה צריכים לקבל המלצת וועדה מקומית ועזרה בהיטלי ההשבחה ובגלל זה הבאנו את משה יוסף. שאלה: איך הוא בדיק הוא קדם? תשובה: הוא קדם את התחנה לא יודע איך בדיק. אני מעריך שהוא הלך בעירייה בין המשרדים בעירייה ודיבר עם המחלקות השונות והביא אותם להגיע להסכמה"; אייל לנגר, 3.1.18, ש' 224-228: יוסף עזר להם במגעים מול אנשים בעירייה, הוא לא אמר לו איך הוא עושה את זה; 16.5.18, ש' 90-86: יוסף פתח לו דלתות בעירייה, הוא הצליח להיפגש עם גורמים בעירייה – היועמ"ש בר, אפי רחמני, מהנדס העיר, מנכ"ל העירייה. הכווין אותו לפקידות הנכונות. היטל ההשבחה נסגר על כמעט מיליון ש"ח. הוועדה המקומית המליצה על התכנית; משה יוסף, 3.1.18, ש' 156-163: "אחרי פתיחת הדלת הראשונה, למה נשארתי שם? למה הם לא שלחו אנשים שלהם לעירייה, נפגשו דיברו עם דוד נגמר, למה הם צריכים אותך. תשובה: ממש כן, אי אני יודע לאן לגשת עם כל נייר, אני מגיש את האנשים במערכת, וגם רציתי להראות שאני מטפל. גם אייל ניגש, רציתי להיות מעודכן, רציתי להיות האדם שמקושר בכל הדבר הזה, כדי שגם הם דניה סיבוס יבינו שאני עשיתי את זה, שרצתי וטיפלתי ועשיתי, שיעריכו את מה שאני עושה".

[משהו לא מסתדר פה בזמנים, או שכולם משקרים. לנגר טוען שהוא לא הצליח להיפגש עם אנשים בעירייה לדבר על היטל ההשבחה, ורק אחרי שנפגש עם ביטן הוא הצליח להיפגש עם היועץ המשפטי ועם רחמני (אייל לנגר, 3.1.18, ש' 90-94; ש' 117-123, 131-134). גם גינזבורג מתאר שזה מה שלנגר אמר לו בשעתו (רוגן גינזבורג, 3.1.18, ש' 55-59). עובדתית זה לא נכון: לפי המסמכים של רועי בר [ההסתכל בקלסר, רועי בר 31.1.18, ש' 55-64, ש' 98-110, ש' 121-129] לנגר פנה אליו ביום 3.12.12 וביקש לקבוע פגישה, בר הורה למזכירתו לתאם פגישה לחודש לאחר מכן, ופגישה אכן נקבעה ליום 20.1.13. אחרי הפגישה שרון פטל כותב לו מייל – "בהמשך לפגישתנו...מתמין לתשובתך לגבי עמדת העירייה בכל הקשר לגובה היטל ההשבחה...". ובר השיב לו שהנשוא בבדיקה. ביום 14.2.13 פטל מתזכר שטרם קיבל תשובה, ואז רחמני שולח את המייל עם ההערכה של 3.5-4.5 משי"ח, ומבקש לקבל מהם את אומדן המכירות על פי ספירות התנועה. ביום 3.4.13 פנתה טליה הילברג מנתיבי היובל וביקשה לתאם פגישה בנושא היטל ההשבחה, בר הנחה את מזכירתו לתאם פגישה אצל רחמני, ופגישה נקבעה והתקיימה ביום 5.5.13. לאחר מכן ביום 12.8.13 בר מעביר את טיוטת ההסכם הראשונה לאגף היטל השבחה. לאחר תזכורת מלנגד הטיוטא עוברת ביום 14.8.13 גם לשרון פטל. יום אחכ ההסכם מוחזר חתום על ידי לנגר **חייבים להבין מה קרה אחרי זה**]

נקודה מעניינת: ביום 14.8.13 גינזבורג כותב לקוקי אדרי את המייל לגבי הסדר היטל ההשבחה ומציין שיהיה צריך לשלם ליאנשים שדאגו להסדר". מהכתוב נראה כי בשלב זה גינזבורג כבר יודע שיש הסדר לעניין השומה. ברם, רועי בר מעביר את הסדר היטל ההשבחה לרחמני רק ב 21.8.13, כשבוע לאחר מכן. [לחפש תכתובת דניה – בר מוקדם יותר]

³⁶ משה יוסף, 2.1.18, ש' 87 ואילך, ש' 112-113, ש' 153-158: היה בקשר כל הזמן עם גינזבורג ולנגר, סייע לדניה סיבוס בשלב הזה מטעמי חברות. פגש את גינזבורג, דיבר איתו בטלפון כמה פעמים. היה מעדכן את גינזבורג כל פעם שמשהו נסגר. גינזבורג פגש את ביטן רק פעם אחת, ומאותו רגע הוא (יוסף) טיפל, והיה מעדכן את ביטן איפה זה עומד **גריסתו של יוסף לא ברורה: אם בשלב זה פעל מטעמי חברות, מדוע עידכן את ביטן?**]. כשהתקדמו העניינים היה מקבל רגיקטים מגינזבורג בסמס, כל הכבוד וכו'; 3.1.18, ש' 107-108: הוא (יוסף) היה התקשורת בין גינזבורג לביטן; ש' 118-128: אחרי הקשר הראשוני, גינזבורג נתן לו את הטלפון של לנגר, ההתנהלות שלו אחכ הייתה יותר מול לנגר מאשר מול רוגן, אייל הכין את התוכנית. יוסף היה אוסף את התכניות מלנגר ומעביר לעירייה; 3.1.18, ש' 219-223: מתאר שישב עם גינזבורג בערך 3 פעמים בנושא של 431, ובערך 3 פעמים נוספות בנושאים אחרים; רוגן גינזבורג, 4.1.18, ש' 223 ואילך, מכחיש שהיה בקשר עבודה שוטף עם יוסף, לטענתו מי שהיה בקשר עם יוסף זה לנגר. הוא רק עודכן על ידי יוסף כשהוועדה המקומית אישרה את התכנית; אייל לנגר לא מתייחס בחקירותיו ספציפית לכמה היה בקשר עם יוסף לאורך התקופה.

28. ביום 28.8.13, חודש בלבד לאחר פגישתם של הנאשם גינזבורג ולנגר עם הנאשם ביטן, המליצה הוועדה המקומית להעביר את התוכניות לוועדה המחוזית/אישור של הוועדה המחוזית⁴³. [למצוא פרוטוקול. לא אמרו שהיו חייבים להסדיר את היטל ההשבחה לפני? לבדוק אם ביטן הצביע. לבדוק שוב את היחס בין ההחלטה הזאת להחלטה מה 1.9.13]

29. ביום 1.9.13 החליטה ועדת משנה רישוי ותכנון עיריית ראשון לציון להמליץ לוועדה המחוזית על הפקדת התכנית בתנאים, ביניהם אישור היטל השבחה. ההחלטה תהיה בטלה בתוך שבעה חודשים אם לא יתמלאו התנאים הקבועים בה⁴⁴.

30. ביום 29.1.14 נחתם ההסכם בעניין היטל ההשבחה באופן פורמלי על ידי נציגי העירייה⁴⁶ [אולי צריך להיות קודם? להבין את הקשר בין ההחלטה של הוועדה למועד החתימה על ההסכם]

דרישת התשלום ותשלום דמי השוחד

31. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, קשרו הנאשם ביטן ויוסף קשר לבקש שוחד כסף בסך של כ-300,000 ש"ח מדניה סיבוס (להלן "דמי השוחד"), באמצעות הנאשם גינזבורג, בגין הסיוע שסיפקו בקידום התכנית והמלצת הוועדה המקומית על אישורה, אשר יתחלק ביניהם באופן שווה⁴⁷.

32. לאחר שהתקבל אישור הוועדה המקומית לתכנית, ובהתאם לתכנית העבריינית שרקמו הנאשם ביטן ויוסף, דרש יוסף מהנאשם גינזבורג את דמי השוחד בגין הסיוע באישור התכנית⁴⁸.

33. בהמשך לדרישה זו, הנאשם גינזבורג ויוסף סיכמו⁴⁹ כי דניה סיבוס תעביר ליוסף את דמי השוחד,

ובהחלט היא יכלה להתבע על כך. [טוען בפני החוקר כמה פעמים שיכול לאתר את הסיכום. בתחילת ההודעה השנייה 31.1.18 מציג כל מיני מסמכים שטוען לגביהם שעל סמך הסיכומים בהם העירייה תמכה בהקמת התחנה ב 2008 אבל היא לא קודמה מאותו שלב – לעבור על החומרים במשטרה] ש' 204-205, לשאלה אם ביטן ביקש ממנו לפעול בנושא תחנת הדלק לטובת דניה, משיב כי "ביטן היה דורש, ונותן לך הוראות, זה לא בקטע של תעשה לי טובות ותמיד ישיר ובטוח בעצמו". [לשים לב: בר מדבר על לחץ על יהלום לחתום על התוספת להסכם. יהלום דיבר על לחץ לא להתנגד בגלל הבעיה התחברותית]

לשים לב לטענת הגנה צפויה (עולה לדעתי מעדויות ביטן ובר): ביטן פעל לטובת העירייה, שכן העירייה הייתה חשופה לתביעה אם לא הייתה מאשרת את תחנות הדלק. אלי יהלום, 17.1.18, ש' 88-93, מסביר שבר הסביר לו בזמנו שאם לא יעזרו לנתיבי היובל בתחנת הדלק נתיבי היובל עשויים לתבוע פיצוי בשל הסכמים קודמים איתם.

⁴³ רונן גינזבורג, 30.8.18, ש' 141: "שאלה: בתאריך 28.8.13 עוברת החלטה בוועדה המקומית, ראשון לציון להעביר לוועדה המחוזית לתכנון ובניה את נושא תחנות הדלק בכביש 431, מסמך כיניב שמול 6 30.8.18, זהו מסמך שכבר הוצג בפניך, אפשר לראות שתוך חודש הנושא מוכנס לסדר יומה של הוועדה שמתכנסת אחת לשבועיים וגם מאושר, שאפו על המהירות, תגובתך? תשובה: נכון. זה נושא שכבר ניסינו להעביר שנים. שאלה: האם זהו השירות שאתה שלמת למשה יוסף עבורו, לקבל החלטה המאשרת את הפרויקט בוועדה המקומית? תשובה: כן, בדיוק בשביל זה שכרנו את השירותים של משה יוסף. שאלה: איך חשבת שמשה יוסף מכניס נושאים לסדר יומה של הוועדה לתכנון ובניה ראשון לציון? תשובה: לי הוא הוצג שכן אדם שידוע לקדם דברים בעיריית ראשון לציון, לא שאלתי אותו איך זה עובד. אני לא מכיר את התהליכים, מי שמכיר זה אייל לנגר"

⁴⁴ ליוזו כהן 8 בלנגר 3.1.18

⁴⁵ זה התאריך שנושא העותק החתום. יש גם מייל של אייל לנגר לאפי רחמני מדצמבר 2013, שבו הוא כותב שלא קיבל העתק חתום של ההסכם שנחתם באוגוסט.

⁴⁶ אפי רחמני, 8.1.18, ש' 61 - רחמני לא מזהה את החתימות על התוספת, אומר שסביר להניח שזה ר' העיר והגזבר. [להוסיף מהחקירה האחרונה של דב צור שביקשנו, פברואר 2019]

⁴⁷ לשים לב כי לפי הדברים שאומר יוסף באחד המקטעים [להוסיף הפניה], הוא וביטן החליטו לבקש כסף מדניה רק בשלב מתקדם, אחרי שכבר סודר נושא היטל ההשבחה. ממקטעים אחרים עולה שזה היה כשבועיים אחרי הפגישה עם גינזבורג, כלומר קצת לפני. לפי גינזבורג, יוסף ביקש ממנו כסף אחרי שהתקבל אישור הוועדה המקומית, אם כי היה ברור לו מהתחלה שליועץ צריכים לשלם.

⁴⁸ רונן גינזבורג, 3.1.18, ש' 104: נדמה לו שיוסף דרש תשלום רק אחרי שהתקבל אישור הוועדה המקומית. ש' 117: לא סגר עם יוסף את התשלום מראש בפגישה הראשונה, יכול להיות שסגר איתו במתווה של אחוזים מהעלות שיוסף יחסוך מהאגרות שעמדו על כ-2 משי"ח [לא ברור פה למה גינזבורג מתכוון, לא היו אגרות בסך 2 משי"ח].

⁴⁹ משה יוסף וגינזבורג מאשרים שניהם את הסיכום לגבי הסכום שישולם והאופן בו ישולם. עם זאת, תשומת הלב לכך שיוסף טוען שהסיכום היה בפגישה בין השניים (משה יוסף, 2.1.18, ש' 114; 3.1.18, ש' 143-147), ואילו גינזבורג מתאר שהסיכום היה בטלפון (רונן גינזבורג, 3.1.18, ש' 250).

בגין פעולתם של הנאשם **ביטן**⁵⁰ ושל יוסף לקידום התוכנית.

34. עוד סוכם, כי דמי השוחד ישולמו כנגד חשבוניות שיספק יוסף מלימור קולקשיין בע"מ, בהן יירשם בכזב שסופקו לדניה סיבוס שירותי ייעוץ [חסרה הפניה! קיימת איפשהו, למצוא]. לבקשת הנאשם גינזבורג, סוכם כי דמי השוחד ישולמו במספר תשלומים⁵¹.
35. בהתאם לסיכום ביניהם, ועל מנת לאפשר את תשלום דמי השוחד על ידי דניה סיבוס⁵², סיפק יוסף לנאשם גינזבורג ולדניה סיבוס/דניה מפעיל⁵³ חשבוניות של לימור קולקשיין בע"מ בסך כולל של 285,000 ש"ח, לא כולל מע"מ (להלן – "החשבוניות בגין דמי השוחד"), כדלקמן⁵⁴:
- א. חשבונית מס' 21829 מיום 17.9.13 ע"ס 50,000 ש"ח, לא כולל מע"מ⁵⁵.
 - ב. חשבונית מס' 21884 מיום 31.10.13 ע"ס 50,000 ש"ח, לא כולל מע"מ.
 - ג. חשבונית מס' 21886 מיום 17.11.13 ע"ס 50,000 ש"ח, לא כולל מע"מ.
 - ד. חשבונית מס' 22007 מיום 22.12.13 ע"ס 50,000 ש"ח, לא כולל מע"מ.
 - ה. חשבונית מס' 22608 מיום 21.1.14 ע"ס 50,000 ש"ח, לא כולל מע"מ.
 - ו. חשבונית מס' 22073 מיום 23.2.14 ע"ס 35 אש"ח, לא כולל מע"מ⁵⁶.
36. בהתאם לסיכום, בכל החשבוניות בגין דמי השוחד נכתב בכזב⁵⁷ כי סופקו לדניה סיבוס/דניה מפעיל שירותי ייעוץ.
37. לאחר שהנאשם גינזבורג אישר את החשבוניות בגין דמי השוחד⁵⁸, הועברו התשלומים אשר פורטו בהן מדניה סיבוס באמצעות העברות בנקאיות לחשבון הבנק של לימור קולקשיין⁵⁹.
38. דמי השוחד שולמו מבלי שנחתם בין דניה סיבוס לבין יוסף או הנאשם ביטן הסכם בכתב⁶⁰.

⁵⁰ יש להכריע האם יש לנו די ראיות לכך שגינזבורג ידע שחלק מהכסף מגיע לביטן, או רק ששילם ליוסף, וידע שיוסף נעזר בביטן. פירוט הראיות בנושא זה וניתוח משפטי בנייר עבודה נפרד.

⁵¹ משה יוסף, 3.1.18, ש' 456-457.

⁵² לחשוב על הניסוח מבחינת הלבנת הון. שלא יצא שהחשבונית נועדה להסתיר את העבירה עצמה

⁵³ תשומת לב כי החשבוניות יצאו מדניה סיבוס ולא מנתבי היובל. רונן גינזבורג, 4.1.18, ש' 106, מסביר זאת בסירוב של קוקי אדרי שנתבי היובל תשלם (המייל המפורסם). גינזבורג מספר את זה עוד לפני שהוצג לו המייל).

⁵⁴ החשבוניות צרופה לדורות אמיר, 3.1.18; משה יוסף, 3.1.18, ש' 395 ואילך: אישר את כל החשבוניות. כולן היו בגין כביש 431. גינזבורג ביקש מיוסף לחלק את הסכום הכולל לכמה תשלומים. מוצגת ליוסף גם חשבונית מס' 21869 מיום 31.10.17 ע"ס 12 אש"ח – לא ברור בגין מה החשבונית הזו ומה רלבנטי 2017. לחשוב מה עושים עם זה. אולי בהמשך יוסף הסביר?

⁵⁵ רק החשבונית הזו יצאה לדניה מפעיל בע"מ, ולא לדניה סיבוס. גם לא מופיעה בכרטיסת של דניה. מוצגת ליוסף גם חשבונית מס' 21826 מיום 12.9.13, ע"ס 50 אש"ח, לדבריו החשבונית בוטלה, מישוה מהנהל החשבונית אמר לו לבטל אותה ולרשום חשבונית לטובת דניה מפעיל, לא הסבירו לו למה. [להבין למה החשבונית ניתנה לדניה מפעיל, מי הורה, האם יש לנו כרטיסת וכו'. למצוא התייחסות של גינזבורג]

⁵⁶ משה יוסף, 3.1.18, ש' 450-455: הוא הגיע לגינזבורג עם חשבונית של 50 אש"ח, גינזבורג רצה שזה יהיה 35 אש"ח, תיקון החשבונית היה בעקבות שיחה עם גינזבורג.

⁵⁷ רונן גינזבורג, 8.1.18, ש' 88-93, טוען שהחשבוניות אכן היו בגין יעוץ בעבור קידום וטיפול בפרויקטים שונים, בוצעה עבודה בגין הכסף ששולם. ובכללה תיאום השתתפות בפגישות, קבלת חומר טכני, העברתו לגורמים ברשויות ועבודה מול גורמים שונים בחברה.

⁵⁸ רונן גינזבורג, 3.1.18, ש' 156: מאשר שהחשבוניות נחתמו על ידו. פרט לחשבונית אחת שאושרה על ידי אמיר דורון. אמיר דורון, 25.12.17, 9:15, ש' 53-55: רק תשלומים בסך מעל 500 אש"ח מחייבים חתימה של גינזבורג. ש' 259: זה חריג שהוא (דורון) מאשר חשבוניות של ייעוץ לבניה, הוא לא זוכר למה אישר.

⁵⁹ הכרטיס של לימור קולקשיין בהנהלת החשבונית של דניה מצורף לדורות אמיר, 3.1.18; לפי יוסף הכספים שולמו בהעברה בנקאית מדניה לחשבונו בבנק הפועלים, סניקף הרצליה 235 – לראות שיש לנו את מסמכי הבנק הללו

בחקירה של יוסף מיום 14.1.18, ש' 80-96, מציגים לו פתק ובו התחשבות שקשורה לדניה – להסתכל על זה במטרה. מתייחס לזה אולי גם בחקירה מיום 3.1.18, ש' 458-512.

⁶⁰ רונן גינזבורג, 3.1.18, ש' 149; בשי' 179 גינזבורג אומר שעם יועצים אחרים יש הסכמים בכתב.

39. הנאשם גיזנבורג ידע שחלק מדמי היוסף משולמים ליוסף עבור הנאשם ביטן⁶¹ [לדין - האם יש לנו ראיות? האם רוצים לטעון?]

40. הנאשם ביטן ידע על פרטי הסיכום בין הנאשם גיזנבורג לבין יוסף בקשר עם דמי השוחד⁶².

41. חלקו של ביטן בדמי השוחד, אשר היה שווה למחצית מהסכומים שהתקבלו, בניכוי מע"מ, ובסה"כ _____ ש"ח⁶³, נשמר עבורו על ידי יוסף, בקופה פרטית.. לחשוב איך לנסח⁶⁴

סיוע הנאשם ביטן לאישור התכנית בוועדה המחוזית

42. לאחר אישור הוועדה המקומית וקבלת דמי השוחד, המשיכו הנאשם ביטן ויוסף לסייע לדניה סיבוס לקדם את התכנית, לצורך קבלת אישור הוועדה המחוזית לתכנון ובניה. [לא ברור – למה הם לא קיבלו על כך תשלום נוסף? עשו את זה בהתנדבות? יוסף גם לא מספר שסיכמו שיקבלו משהו]

43. כך, על מנת לאשר תכנית לתחנת תדלוק עפ"י תמ"א 18 א' 4 נדרשת חוות דעת המפקח המחוזי על התעבורה⁶⁵. משרד התחבורה התנגד לתכנית בשל סוגיות הקשורות במיקום וגישה לתחנת הדלק⁶⁶. [האם משרד התחבורה התנגד גם בשל הבעיה הסטטוטורית, או שזה גורם אחר?]

44. הנאשם ביטן פעל על מנת לשכנע את משרד התחבורה לאשר תחבורתית את התכנית [באיזה שלב זה היה? לפי ודים, זה אחרי הוועדה המחוזית, אבל אולי הוא מתבלבל, או שהיו כמה החלטות של המחוזית?], כפי שיפורט להלן.

45. ביום _____ (סוף 2014 כנראה. חשוב להבין אם זה היה לפני החלטת הוועדה המקומית ב 8.12.14 לדחות את התכנית. נראה לי שהיה לפני) התקיים, ביוזמת משרד התחבורה, סיור שטח באזור המתוכנן להקמת תחנת הדלק, על מנת שמשד התחבורה יבחן את התכנית ויגבש חוות דעתו. הנאשם ביטן השתתף בסיור אף שלא הוזמן אליו על ידי משרד התחבורה⁶⁷, וניסה לשכנע את נציגי

⁶¹ גיזנבורג מאשר בהודעותיו ששילם ליוסף כמעאכר, אבל טוען שלא ידע שמשולם שוחד לצד ג'. יש להכריע האם יש לנו די ראיות לכך שגיזנבורג ידע שחלק מהכסף מגיע לביטן, או רק ששילם ליוסף, וידע שיוסף נעזר בביטן. פירוט הראיות בנושא זה וניתוח משפטי בנייר עבודה נפרד. חשוב לראות את ההקלטה של החקירה האחרונה של גיזנבורג. יניב טען שנפלטת לו שם הודייה בסוף, בהודעה זה לא כתוב.

⁶² משה יוסף, 2.1.18, ש' 136: היה מעדכן את דוד שיקבל את הכסף בהעברה בנקאית.

⁶³ הראיה היחידה לכך שביטן קיבל מחצית מהכסף היא עדותו של משה יוסף ואולי גם השיטה שבה פעלו יוסף וביטן בהמשך במקרים אחרים. משה יוסף, 2.1.18, ש' 142: "לא זוכר את המספר המדויק, אם הסכום זה 270 אלף, אז מחצית ממנו בניכוי מע"מ הגיע לדוד שזה בערך 135 אלף ש"ח"; 21.1.18, ש' 94-95: "התחלתי עם דוד עם הכסף של דניה זה עובדה". [לבדוק גם כאן: משה יוסף, 2.1.18, ש' 102 ואילך; 3.1.18, ש' 148-139; 3.1.18, ש' 176-194. הציטוטים במלואם בנייר העבודה]

⁶⁴ משה יוסף, 2.1.18, ש' 137: "אני לא זוכר בדיוק איך הייתי מוריד או נותן לו, אבל הייתי כמו קופה של דוד. אני לא רשמתי את הכסף לפי התקופות שקבלתי, רשמתי אצלי מראש את כל הסכום, והכל התקבל. מחצית הסכום. שאלה: אני שואל מתוך הכספים שהתקבלו מדניה סיבוס, עבור העבודה שבצעתם עבורם, כמה בפועל זרם לדוד ביטן ממך. ואיך. תשובה: לא זוכר את המספר המדויק, אם הסכום זה 270 אלף, אז מחצית ממנו בניכוי מע"מ הגיע לדוד שזה בערך 135 אלף ש"ח. הכסף גם פעם לא עבר בצקים, אם דוד היה צריך כסף, או היה צריך לשלם למישהו כסף אז אני הייתי נותן, תמיד זה היה במזומן".

⁶⁵ דוד ביטן, בחקירותיו הראשונות, שומר על זכות השתיקה בשאלה אם קיבל כסף מדניה (4.1.18, ש' 81-85; ש' 55-68). בחקירתו המאוחרת יותר, 16.9.18, ש' 510-516, מכחיש קבלת הכספים: לא קיבל כסף בקשר לפעילות שלו בנוגע לנושאים של דניה, מההדלפות אחרי החקירה יודע שיוסף קיבל, בדיעבד מבין דברים. "אם משה קיבל זה מאחורי גבי".

⁶⁶ טופז פלד, 18.1.18, ש' 155-157.

⁶⁷ טופז פלד, 18.1.18, ש' 28-39, מוסרת שתי חוות דעת של יועצי התנועה של משרד התחבורה [לעבור על המסמכים, לוודא שאפשר להגיש איתה].

⁶⁷ ביטן מאשר שהשתתף בסיור, ברם לגרסתו לא היה בכך דבר חריג (דוד ביטן, 16.9.18, ש' 361-370). גם מהנדס העיר לא ראה בהשתתפות של ביטן בסיור משהו חריג (אלי יהלום, 17.1.18, ש' 129-144). ואדים קוזלוב כלל לא מזכיר את ביטן כמי שהשתתף בסיור (ואדים קוזלוב, 17.1.18, ש' 68-77); טופז פלד, 18.1.18, ש' 43-56: ביום 24.7.14 פלד פנתה ללנגר עם העתק למהנדס העיר וביקשה לקבוע את הסיור. מייל מתאריך 3.9.14 עוסק בתיאום מועד לסיור. מציינת שביטן הגיע לסיור, והיא "לא יודעת מי זימן אותו" [לעבור על המיילים ביאחה, מה מועד הפגישה המדויק?]

משרד התחבורה כי ניתן למצוא פתרון לבעיה התחבורתית בתכנית⁶⁸.

46. ביום 8.12.14 החליטה הוועדה המחוזית לתכנון ובניה מחוז המרכז **לדחות** את התכנית, בין היתר בשל הבעיה התחבורתית ובעיה תכנונית⁶⁹.

47. על פי סעיף 110 לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה – 1965, וועדה מקומית רשאית להגיש ערר בזכות על החלטת הוועדה המחוזית לדחות את התכנית, ואילו מגיש התכנית רשאי להגיש ערר ברשות יו"ר הוועדה המחוזית בלבד⁷⁰.

48. הנאשם ביטן פעל על מנת להביא לכך שהוועדה המקומית תגיש ערעור בזכות מטעמה על החלטת הוועדה המחוזית לדחות את התכנית⁷¹:

במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה⁷², בסמוך לאחר דחיית התוכנית על ידי הוועדה המחוזית, התקיימה פגישה נוספת, בין הנאשם ביטן, יוסף והנאשם גינזבורג, והנאשם ביטן הנחה את הנאשם גינזבורג להכין פנייה למהנדס העיר⁷³ **האם יש לכך די ראיות? מה יוסף אומר על הפגישה**

⁶⁸ טופו פלד, 18.1.18, ש' 70-66: "שאלה: האם זכור לך גם פנייה מצדו של דוד ביטן במהלך הסיוור? תשובה: כן אני זוכרת שהוא היה מעורב ביחה ועד כמה שזכור לי היו גם ניסיונות מצידו לשכנע שניתן למצוא פתרון לבעיה. שאלה: האם דוד ביטן הגיע על תקן גורם מקצועי? תשובה: אני מניחה שלא, אני חושבת שהוא היה באותו זמן סגן ר' העיר". בש' 78-75 מספרת שעלה בסיוור נושא של עלות כספית לעירייה, כנראה מתוקף הבעלות המקורית על הקרקע, ושנאמר לה, **היא חושבת שעל ידי ביטן**, שהיה הפסד של מיליון ₪ אם לא ניתן יהיה לפתח את השטח. ש' 95-100: לשאלה האם היו מקרים דומים בהם ביטן היה מעורב משיבה שהיה עוד מקרה אחד שהיא זוכת בנושא הסדרי תנועה בצומת מסויים. **לדבריה בתחילה המעורבות של ביטן בעניין תחנת הדלק נראתה לה חריגה, אך לאחר שהוא הסביר את האינטרס הכספי של העירייה הבינה את הקשר שלו לפרויקט**. ש' 143-139 **(כללי, לא בקשר לסיוור דווקא)**: ביטן ונתיבי היובל טענו שהמדינה הבטיחה להקים תחנות דלק ושזה חלק מהמודל העסקי שלהם.

⁶⁹ טופו פלד, 18.1.18, ש' 84-79. להודעה מצורף פרוטוקול הוועדה המחוזית מיום 8.12.14, סומן אביב ג 18.1.18.

⁷⁰ הוראות החוק; **ניצן בן ארויה**, ש' 36-28.

⁷¹ **ראיה חזקה**: שרשור מיילים בין לנגר לגינזבורג מה 31.12.14. לנגר מבקש מגינזבורג לדבר עם דוד ומשה לגבי ערעור של העירייה/וועדה מקומית על החלטתה של המחוזית, כיוון שלבקשת ערעור של העירייה יש סיכוי יותר גבוה להתקבל, מבקש **"שגם דוד ייתכן את המשקל שלו"**. גינזבורג משיב באותו יום שדיבר עם משה ודוד, ושמשה ביקש שלנגר יתקשר אליו. המייל הוצג ללנגר, 16.5.18, ש' 149-142: לדבריו, התכוון שביטן יפעיל את משקלו לזרז את היועצת המשפטית של העירייה, גלית שיצר, שעבדה אצל רועי בר, בהגשת הערר, שלא יחלוף מועד הערעור. אומר שהוא התקשר ליוסף וביקש ממנו שידבר עם ביטן שידבר עם גלית שהערעור יוגש בזמן. **[לבדוק האם המייל הזה הוצג גם לגינזבורג. אם לא צריך אולי להציג לו]**

רועי בר, 31.1.18, ש' 173-169: מתאר שהנכונות של נתיבי היובל לשלם היטל השבחה אף שיכלו לטעון לפטור על פי הפסיקה הביאה בפועל לסיוע משמעותי מצד העירייה, בכך שכאשר הוועדה המחוזית סירבה לתוכנית, העירייה הגישה ערר בזכות מטעמה.

בקלסר של רחמני אמורות להיות תכתובות לעניין הערר - להסתכל

⁷² **לבדוק אם יש איכונים שמלמדים על המועד**

⁷³ **רונן גינזבורג**, 3.1.18, ש' 93 ואילך: " ... מחליט להגיש ערר לוועדה הערר הארצית. צריך לשאול את אייל הוא טיפל בזה. ש: האם בשלב זה אתה נפגש שוב עם משה יוסף? ת: **יכול להיות** שאני עורך עוד פגישה עם משה יוסף ודוד ביטן **וביטן מנחה** אותי שאייל יכין פנייה למהנדס העיר. **נדמה לי שהפגישה הייתה בסוהו בראשון לציון**. ש: מי נכח בפגישה? ת: אני לא זוכר. אני הייתי, משה יוסף היה, דוד ביטן היה ולשאלתך אייל לנגר לא היה. באותה פגישה דוד **ביטן המליץ** לי שאייל לנגר יכין מכתב למהנדס העיר. אני זוכר שכתבתי לי סיכום פגישה לפנות לאילי יהלום מהנדס העיר באותה תקופה זה מה שאני זוכר שהייתה ההנחייה של ביטן".

רונן גינזבורג, 4.1.18, ש' 228: **"הייתה ארוחת צהריים בסוהו**, אני חושב שזה היה בצהריים או בערב. הפגישה הזאת נמצאת ביומן שלי ואתה יכול לבדוק את זה. שאלה: אני אומר לך שזה היה בדצמבר 2014, לאחר שקיבלתם דחייה מועדה מחוזית ואת צריך שוב עזרה. תשובה: יכול להיות שיש לי בעיה ואני צריך שוב עזרה מדוד ביטן, והתוצאות של הפגישה היו שדוד ביטן הנחה אותי לכתוב מכתב למהנדס העיר. שאלה: אני אומר לך שדוד ביטן הסביר לך שאתה לא יכול לערער לבד על ועדה מחוזית אלא באמצעות עיריית ראשון. תשובה: זה לא מדויק, אבל כן, צריך שהעירייה תצטרף איתי לבקשת הערעור. שאלה: לא נראה לך מוזר שפגישה נוספת עם ביטן נערכת במסעדה? ללא החומרים הדרושים, וללא כל אנשי המקצוע? תשובה: לא, לא נראה לי מוזר, אנחנו נפגשים מלמעלה, לא עם הפרטים הקטנים. אני חד וחלק לא זוכר שנושא הפגישה היה דחיית הוועדה המחוזית, אבל מה שאמרת לי עושה שכל, יכול להיות שזה היה הנושא. **אני גם כן יודע שבאמת נכתב המכתב עליו המליץ לנו ביטן"**. **[האם יש לנו את המכתב?]** ש' 242: "שאלה: מה ביטן אומר לך? שלאחר המכתב הוא יטפל בזה? תשובה: לא הוא לא יכול לטפל בזה, מי שטיפל בזה זה אייל לנגר, אבל אייל אמר שעיריית ראשון יכולה לעזור, ולכן פניתי למשה ואמרתי לו שיסדר פגישה נוספת עם ביטן והוא ארגן את זה".

רונן גינזבורג, 30.8.18, ש' 180: "אני זוכרת שהייתה פגישה אחת בסוהו, אני לא זוכר עוד פגישות מעבר לכך. הסיבה הייתה היא שהיינו צריכים שעיריית ראשון תשתתף איתנו בערעור". --- **לעבור על היומן של גינזבורג**

משה יוסף, 17.10.18, ש' 327-310: "...אני חושב שהייתה סתם ארוחת צהריים בסוהו, אני בדרך כלל האיש קשר שתיאם הכול זה היה לדעתי הרבה אחרי... שאלה: ביטן מסר בחקירתו "אני לא זכר פגישה אבל אם נפגשתי זה היה למספר דקות, אני לא זוכר פגישה וזה בטח לא היה עם משה". גינזבורג מסר בחקירתו כי זוכר פגישה איתך ועם ביטן בסוהו בראשון

הזו? היומן של רונן? האם נשלח למהנדס העיר?]

49. בפברואר 2015⁷⁴ הנאשם ביטן השתתף בפגישה במשרד התחבורה⁷⁵.
50. ביום _____ הוגשה בשם נתיבי היובל לוועדה המחוזית בקשת רשות ערר על החלטת הוועדה המחוזית לדחות את התכנית. רשות ערר לא ניתנה⁷⁶.
51. ביום _____ הגישה הוועדה המקומית למועצה הארצית ערעור בזכות על החלטת הוועדה המחוזית לדחות את התכנית⁷⁷. (האם זה אחרי שרשות הערעור נדחתה? מההטחות בחקירה נראה שכן)
52. ביום _____ קיבלה המועצה הארצית את הערר בעניין השאלה הסטטוטורית תכנונית, והתכנית הוחזרה לוועדה המחוזית לדיון בהיבטים התכנוניים⁷⁸.
53. ביום 27.3.16 החליטה וועדת המשנה הנקודתית של הוועדה המחוזית להפקיד את התכנית בתנאים. עד למועד החקירה, התכנית טרם הופקדה⁷⁹. [להודעה של טופז פלג ואולי גם לשל ניצן בן ארויה מצורפים מסמכים רבים המלמדים מה קרה עם התכנית לאחר הערר, הוגשה תכנית מעודכנת וכו'. בהמשך אין יותר פעולות של ביטן, לא בטוח כמה צריך להיכנס לזה].
54. סיפור הניקוז – 2017. דב צור נשאל על כך בחקירה האחרונה שלו, פברואר 2019⁸⁰

אישום שני – שוחד בקשר עם כביש 38

55. ביום _____ זכתה הנאשמת דניה סיבוס, ביחד עם קבלן נוסף, במכרז להקמת מקטע מכביש 38⁸¹.
56. משרד התחבורה דחה את הצעתה התכנונית של הנאשמת דניה סיבוס לביצוע הכביש, ועמד על כך

בחקירותיך הקודמות מסרת על קיום פגישה נוספת בין גינסבורג לביטן האם זו הפגישה בסוהו? תשובה: יותר מזה לא היה. ואם רונן זוכר שהיה בסוהו זה נכון. שאלה: אני מציגה לך 2 מסמכים מהמחשב של גינסבורג לגבי תיאום 2 מפגשים בסוהו בתאריכים 5/6/14 ובתאריך 28/4. סומן יניב שמול 20/1/18 ועל אפוסה 17/17/10/18. תשובה: לא היו 2 מפגשים, הייתה רק פגישה אחת בסוהו, אולי הראשון זה ניסיון לתאם, הייתה רק אחת...".

דוד ביטן, 16.9.19, ש' 494-487: לא תיאם פגישה עם גינסבורג בסוהו, מדי פעם היה הולך לשם, לפעמים עם משה, אולי משה ארגן פגישה כזו, הוא לא זורק. אם הייתה פגישה זה היה אקראי, הוא לא היה זורק את יוסף מהשולחן. אם נפגש זה היה רק לכמה דקות, אבל לא זוכר פגישה ובטח לא עם יוסף.

⁷⁴ ואדים קוזלוב, 17.1.18, ש' 128-126 מסר לחוקרים מייל מחן כהן מהנדסת המחוז אליו מיום 10.2.15 בעניין תחנת הדלק, אמר שהפגישה המדוברת הייתה כמה ימים לפני המייל הזה. סומן יניב שמול 18.1.18 - לראות את המסמך

טופז פלד, 18.1.18, ש' 94-88: מתייחסת גם למייל מחן כהן לואדים (היא בהעתק) סומן אביב ג 18.1.18 – לוודא שאכן אותו מייל. מספרת שהמייל מסכם את מה שעלה בישיבה בתחילת פברואר שבה השתף גם ביטן – היו שני נושאים בעייתיים בעניין הקמת תחנת הדלק – הנושא הסטטוטורי ועניין הכניסות לתחנה.

⁷⁵ ואדים קוזלוב, 17.1.18, ש' 88-78 [להשוות לעדויות אחרות]: "לאחר מספר חודשים קיבלתי זימון לפגישה בנושא תחנת הדלק ממאיר חן שהיה ראש רשות התחבורה הציבורית והמפקח על התעבורה. בפגישה הייתי עם חן כהן, זה משרד גדול שמחולק לשני חדרים, כשבחדר הסמוך ישבו מאיר חן ודוד ביטן שהיה באותו זמן יושב ראש ועדת משנה לתכנון ובנייה עד כמה שזכור לי. חן הסבירה לי את ההתנגדות שעלתה בסיור ואת ההצעה שלהם ואת ההתנגדות של הוועדה המחוזית, אני אמרתי לחן שהבנתי ושחברת נתיבי היובל צריכים לטפל בתוכנית ולא העיריה. אני לא יודע על מה דיברו מאיר חן ודוד ביטן, כנראה הם דיברו גם על עניין התחנת דלק. דוד ביטן שאל אותי לאחר מכן למה משרד התחבורה לא מאשר והברתי לו שאין שינוי בעמדתם מאז הפעם הקודמת עקב בעיית דרך הגישה. הוא ידע שאין לי שאין לי השפעה על משרד התחבורה במסגרת התפקיד שלי לשנות את עמדתם אבל הוא רצה לדעת מה עלה בפגישה". גם ש' 108-104 וש' 125-121.

⁷⁶ ניצן בן ארויה, 25.12.17, ש' 36-28. לראות את המסמכים

⁷⁷ טופז פלד, 18.1.18, ש' 87-85. למצוא את הערר. מי הגיש בסוף – העירייה או נתיבי היובל? תשומת הלב, כי ניצן בן ארויה, 25.12.17, ש' 64-59, אומר שההליכים הקשורים לתחנת הדלק לא נראים לו חריגים, יש מקרים שבהם יום מגיש בקשה לרשות ערר שנדחת ומיד לאחר מכן הוועדה המקומית מגישה ערר בזכות, ואין מדובר באינדיקציה למשהו חריג.

⁷⁸ ניצן בן ארויה, 25.12.17, ש' 47-45. לראות את המסמכים

⁷⁹ ניצן בן ארויה, 25.12.17, ש' 54-45.

⁸⁰ משה יוסף, 17.1.18, ש' 78-45 - להשלים

⁸¹ האם יש לנו את מסמכי המכרז? הודעת הזיכיה? מסמכים כלשהם חוץ מדיבורים?

שהתכנון יבוצע על פי תכנון משרד התחבורה.⁸²

57. ביצוע הכביש בהתאם לתכנון משרד התחבורה היה צפוי להיות הפסדי לנאשמת דניה סיבוס.⁸³
58. הנאשם גינזבורג ביקש מיוסף שיעשה שימוש בקשריו על מנת לקבוע עבור הנאשמת דניה סיבוס פגישות עם הדרגים הבכירים ביותר במשרד התחבורה, במטרה להשיג הסכמתם לתכנון שהציעה הנאשמת דניה סיבוס.⁸⁴
59. יוסף פנה לביטן על מנת שיארגן לנציגיה של הנאשמת דניה סיבוס פגישה עם בכירי משרד התחבורה.⁸⁵
60. הנאשם ביטן ביקש מעידן פרץ לקבוע לנאשמת דניה סיבוס פגישה.⁸⁶
61. בתו של יוסף עבדה במשרד התחבורה [האם בתקופה הרלבנטית?].⁸⁷
62. בימים 26.3.15 ו- 2.4.15⁸⁸ התקיימו פגישות במשרד התחבורה בנוכחות הנאשם גינזבורג,

89

⁸² רונן גינזבורג, 3.1.18, 194-185.

⁸³ רונן גינזבורג, 3.1.18, ש' 192-191.

⁸⁴ משה יוסף, 3.1.18, ש' 341-320: הייתה פעם אחת שדניה זכתה בעבודה ליד בית שמש והם חזרו בהם שלא שווה להם לעשות את הפרויקט, ודניה ניסתה לצאת מהחווה. רונן שאל אותו אם הוא מכיר מישהו שיכול לעזור במשרד התחבורה. זה היה במשרד של גינזבורג, הוא הגיע אליו לפגישה. ש' 369: לא זוכר אם ביטן הוזכר במפגש עם גינזבורג, לא ממש זוכר את השיחה; רונן גינזבורג, 3.1.18, 194-185.

⁸⁵ משה יוסף, 3.1.18, ש' 354-319: כאשר רונן שאל אותו אם הוא מכיר מישהו שיכול לעזור במשרד התחבורה הוא בדק עם ביטן ושאל אותו אם הוא יכול לסדר פגישה. ביטן אמר לו שיבדוק, אחר כך חזר אליו ואמר שדניה יקבעו פגישה עם משרד התחבורה ותקבע להם פגישה, נדמה לו שביטן אמר עם לשכת המנכ"ל של המשרד. פנה לביטן ברגע שגינזבורג פנה אליו, ותוך כמה ימים נקבעה פגישה.

⁸⁶ עידן פרץ, 7.12.17, ש' 341-307: הכיר את ביטן על רקע פוליטית, נוצר קשר חברי. משוחח איתו בטלפון לפעמים. ביקר בבית שלו כמה פעמים עם עוד פעילים פוליטיים; 10.1.18, ש' 38-29: ביטן פנה אליו בטלפון או בעל פה וביקש ממנו לתאם פגישה בין מנכ"ל דניה למנכ"ל משרד התחבורה. הוא פנה למנכ"ל המשרד עוזי יצחקי וביקש ממנו לקבוע פגישה על פי בקשתו של חה"כ ביטן עם מנכ"ל דניה. מניח שיצחקי קרא למנהלת הלשכה ותיאם פגישה. ביטן לא אמר לו בשביל מה הפגישה והוא לא שאל. אחרי הפגישה יוסף דיבר איתו ושאל אותו מה הסטטוס של הפגישה. לשאלה האם הבין שביטן הגיע ללשכת השר בגלל הפגישה של מנכ"ל המשרד עם דניה משיב שברור, ביטן ביקש לתאם את הפגישה. הוא לא שאל את ביטן למה הוא לא נכנס לפגישה, הם לא דיברו על הפגישה הזו ש' 67-63: לא יודע מדוע דניה לא פנתה ישירות למנכ"ל לבקש פגישה, מניח שאם דניה הייתה מבקשת פגישה הייתה מקבלת. ש' 106-105: שוחח עם ביטן בעניין דניה פעם או פעמיים. ביטן לא ביקש דבר פרט לפגישה; משה יוסף, 9.1.18, ש' 363-362; רונן גינזבורג, 4.1.18, ש' 198-178: מתאר שכהגוע למשרד התחבורה לאחת הפגישות ביטן היה בלשכת השר; 8.1.18, ש' 67-65: דיבר עם פרץ פעמים בודדות בטלפון, חושב שקיבל את הטלפון שלו מיוסף. לא זכור באילו נושאים דיבר איתו. [לחשוב כמה להיכנס לזה שפרץ פעל עבור יוסף/ביטן במקרה אחר שקשור לבני עזיאל והוד השרון]

⁸⁷ עידן פרץ, 7.12.17, ש' 270-246: ביטן פנה אליו לראשונה ואמר לו שליאור יוסף מחפשת. זו משרת אמון, היא פגשה את המנכ"ל והוא התרשם ממנה. עבדה במילוי מקום 3 חודשים, היו מרוצים ממנה. אחכ עברה לעבוד עם ביטן. 10.1.18, ש' 100-93: כמעט בטוח שבזמן הפגישה עם דניה ליאור יוסף עבדה במשרד התחבורה. רונן גינזבורג, 8.1.18, 79-70: יוסף לא הזכיר בפניו שהבת שלו היא העוזרת של המנכ"ל עוזי יצחק.

⁸⁸ התאריכים לקוחים מתוך ההטחה בגינזבורג בחקירה מאוגוסט 2018. מבוססים לדעתי על הרישומים במשרד התחבורה + איכונים – לבדוק. צריך לבדוק היטב את התאריך הראשון – לפי עידן פרץ, ביטן פנה אליו כשהיה כבר ח"כ. זה סמוך מידי לתחילת כהונתו רונן גינזבורג, 30.8.18, ש' 234: אומר שלא ידע שביטן מעורב במשרד התחבורה, יוסף היה בפרונט. לא ידע גם שיוסף מתחלק עם ביטן בכסף. משה יוסף, 9.1.18, ש' 377-348: היו שתי פגישות במשרד התחבורה, הוא לא נכח בהן. לא יודע אם ביטן היה בפגישות, למיטב זכרונו לא. פעם אחת הוא (יוסף) היה למטה ואמר לגינזבורג בהצלחה. הגיע כי ידע שיש פגישה, רצה לראות את גינזבורג ולהתקרב אליו.

⁸⁹ רונן גינזבורג, 4.1.18, ש' 198-178: לגרסתו יוסף נכח באחת הפגישות במשרד התחבורה לגבי כביש 38, בלשכת המנכ"ל. ביטן לא נכח בפגישה, אבל היה באותו זמן בלשכת שר התחבורה, הוא ראה אותו בזווית העין ולא דיבר איתו. לא זוכר איך יוסף הוצג, אולי כיועץ שלהם. יוסף סידר את הפגישה הזו ולא רק אותה, הוא תיאם רצף פגישות במשרד התחבורה. לא יודע אם יוסף נכח בכל הפגישות. הוא דאג שמשד התחבורה יקבל את העמדה של גינזבורג [אבל המשרד לא קיבל את העמדה, לא!]. משה יוסף, 3.1.18, ש' 352-343: הבין מדניה וביטן שנקבעה פגישה, הוא חושב שהייתה יותר מפגישה אחת. לא רק עם המנכ"ל אלא עם עוד צוות של משרד התחבורה; עידן פרץ, 10.1.18, ש' 48-46: מתאר שהפגישה היתה במשרד משרד התחבורה בתל אביב, ביום חמישי (כאשר השר בתל אביב). הוא עצמו היה בלשכת השר וביטן היה שם גם. במקביל התקיימה הפגישה אצל מנכ"ל משרד התחבורה עם מנכ"ל דניה, הוא לא יודע מי עוד נכח בפגישה הזו. עידן פרץ, 10.1.18, ש' 110 – אומר שיביא את פרוטוקול הישיבה אצל המנכ"ל – האם הביא?

63. בגין פעילות זו⁹⁰, ביום 1.5.2015, שולם ליוסף סך של 150,000 ₪.
64. התשלום שולם על ידי Danya cebus LTD&CCEC⁹¹, כנגד חשבונית מס' 22776 של לימור קולקשיין [או מצדה?]. ל מיום 15.4.19⁹². בחשבונית נרשם בכזב כי התשלום הינו בגין עבור ייעוץ תשתיות.
65. הנאשם יוסף העביר לנאשם ביטן מחצית מהכסף שקיבל מהנאשמת דניה סיבוס⁹³.
- גרסת טובול: [מגן על עצמו מרישום החשבונית]: תוקף אישור משרד התחבורה להפעלת הכלים הסינים פג בינואר 2015⁹⁴, ונדרש אישור חדש⁹⁵.
על מנת שיקדם את התכנית מול משרד התחבורה⁹⁶.
קשור לקבלת רישיונות לכלים הסינים או ייעוץ לחשבון הסופי של מנהרות גילון⁹⁷.

⁹⁰ יוסף, 3.1.18, ש' 355-368: הוא לא ביקש תשלום מדניה על העזרה מול משרד התחבורה (בקשר לכביש 38), לא ביקש מדניה תשלום עבור כל דבר שעזר להם, מבחינתו זה לשמר את היחסים, ומאד רצה שרוני יתן לו עבודות שוות הרבה כסף. גם לא דיבר עם רונן על תשלום אם העזרה תצליח. ש' 468-512: מציגים לו לראשונה את החשבונית, טוען שאינו זוכר אותה, יש לו בלאקאוט. "יכול להיות שזה עם המכרז של בית שמש אני באמת לא זוכר". לפי התאריך זה סמוך לעזרה לגבי העבודה בבית שמש אבל הוא לא זכר את זה; 9.1.18, ש' 364-365: לשאלה אם זה שביטן קבע פגישה עם עידן פרץ שווה 150 אש"ח משיב שלפי הכיתוב על החשבונית והזמן עושה לו שכל שהחשבונית היא על זה, אבל לא זוכר. [לבדוק בחקירות בין לבין] 25.1.18, ש' 378-357: לאחר שמציגים לו את גרסת גינזבורג לפיה התשלום קשור לכביש 38, אומר שבהתחלה לא זכר שקיבל את הסכום הזה למרות שסכומים אחרים זכר, ולאחר מכן כשראה את החשבונית חשב הרבה ומסר שלפי התאריך ולפי העובדה שכתוב עבור ייעוץ תשתיות הוא כמעט בטוח שזה עבור העזרה שנתן לדניה במשרד התחבורה בקשר עם העבודות ליד בית שמש (כביש 38-ע.א). ככל שהוא חושב על זה יותר הוא כמעט בטוח בכך.

רונן גינזבורג, 4.1.18, ש' 217-222: לשאלה למה שולם הכסף ליוסף משיב כי היו מלא פגישות ועניינים במשרד התחבורה, יוסף טיפל עבור דניה בשלושה דברים שקשורים למשרד התחבורה: הצגת פתרון בכביש 38; רישוי כלים סינים; עגלות של סיבוס; 8.1.18, ש' 61-64: לשאלה באילו נושאים טיפל יוסף מול משרד התחבורה משיב שהוא זכור את ההיתרים לסינים ואת נושא העגלות. לא מזכיר את כביש 38; נדב טובול, 7.1.18, ש' 74-76: התשלום היה בגין חשבון סופי של מנהרות גילון או קבלת רישיונות לכלים הסינים, לזכרונו עבור חשבון סופי של מנהרות גילון. משה יוסף, 3.1.18, ש' 512-511: לא זוכר משהו שנקרא מנהרות גילון.

⁹¹ יש סתירה משמעותית בין הגרסה של טובול לגרסה של גינזבורג. לפי רונן גינזבורג, 3.1.18, 204-212: טוען שהחשבונית הזו כלל לא קשורה לפרויקט המנהרות. דניה סיבוס ECC חייבה את הפרויקט של מנהרות גילון כנראה על פי החלטתו של טובול, כיוון שהיה שם יותר כסף. הפרויקט שם היה מאד רוחני. אין חשבונית שיפוי בין גילון לבין דניה. לשאלה מי אמר ליוסף לרשום את החשבונית לדניה ECC משיב שהוא או טובול. ש' 227-234: ההוצאה נרשמה כהוצאה של דניה סיבוס ECC ולא של דניה סיבוס כי הוא לא רצה להראות שכביש 38 מפסיד יותר כסף ממה שהפסיד, העדיף להראות רווח קטן יותר בגילון ו'לספוגי' שם את החשבונית. הוא ונדב קיבלו את ההחלטה הזו. לעומת זאת, לפי נדב טובול, 7.1.18, ש' 64-76: השותפים הסינים לא ישלמו על משהו שלא קשור אליהם, ולכן התשלום חייב להיות קשור לסינים – חשבון סופי של מנהרות גילון או קבלת רישיונות לכלים הסינים. טובול חתום עם נציג סיני על התשלום ללימור קולקשיין [לראות בצרופות של טובול]. סביר להניח, הוא לא בטוח, שגינזבורג אמר לו לרשום את הסכום לזכות לימור קולקשיין. ש' 117-112: מדגיש שלזכרונו התשלום הוא עבור חשבון סופי של מנהרות גילון. שני התהליכים לקחו מעל לשנה. ש' 125-130: במידה והסיבה לפניה ללימור קולקשן קשורה למשרד התחבורה ולא לחשבון הסופי של גילון, אז מדובר באישורים ממשרד התחבורה עבור הכלים של הסינים. ש' 162: לא ידע על הקשר בין יוסף ללימור קולקשיין.

⁹² נדב טובול, 7.1.18, ש' 165-171. [לראות בצרופות של טובול]; רונן גינזבורג, 3.1.18, ש' 201-203: לשאלה האם החשבונית שולמה עבור שכי"ט של יוסף בגין כביש 38 משיב שהוא חושב שכן.

⁹³ משה יוסף, 3.1.18, ש' 483-489: לשאלה אם כל סכום שקיבל מדניה חולק בינו לבין ביטן והאם גם סכום זה הועבר לביטן אומר שהוא מנסה לזכור את הדבר הזה והוא לא זוכר. גם לשאלה דומה האם יש סכום כסף שקיבל מדניה ולא חלק עם ביטן משיב שאינו זוכר את הסיטואציה המדוברת. 25.1.18, ש' 378 למצוא מדויק: "כשהראתם לי את זה לא זכרתי, אבל מה שקיבלתי מדניה סיבוס התחלקתי חצי חצי עם דוד ביטן".

⁹⁴ נדב טובול, 7.1.18, ש' 101-124: מלכתחילה, בשנת 2011, ביטרמן סייע בקבלת הרישיונות לכלים הסיניים. הסינים לא הסכימו להעסיק אותו יותר בגלל שגבה מהם הרבה כסף בפרויקט אחר. עבור אישור משרד התחבורה לרכבים הסיניים ביטרמן גבה 200 אש"ח בשנת 2011.

⁹⁵ נדב טובול, 7.1.18, ש' 84-87. [האם יש איזושהי אמסכתא לכך שהרישיון פג פרט לדבריו של נדב?]

⁹⁶ נדב טובול, 7.1.18, ש' 90-104: אם התשלום הוא עבור ייעוץ אז מדובר ביועץ שמכיר את פרוצדורות כיצד לקבל אישורים מהר. זכור לו שבתחילת הפרויקט פנה בכתב למשרד התחבורה ולא הצליח לקבל את האישורים, מדובר בארגון מסווג שמפנה מאגף לאגף ורק מי שמכיר יודע לטפל במהירות.

פעילות בנוגע לחילוט הערבות⁹⁸.
בסוף 2014 תחילת 2015 חולטה הערבות של כביש 38⁹⁹.

אישום שלישי – הלבנת הון

לא לשכוח רישום כוזב במסמכי תאגיד

⁹⁸ נדב טובול, 7.1.18, ש' 141-146, ש' 156-157: לא זכור לו שיוסף היה קשור לכביש 38. אבל מציין שהיה מישהו שהוא לא זוכר את שמוע שפעל עבור דניה לביטול חילוטו הערבות והגעה להסכמה עם נתיבי, הוא לא זוכר את שמו, דיבר איתנו לפחות 2 שיחות. לא זוכר שזה היה יוסף.

⁹⁹ נדב טובול, 7.1.18, ש' 159.

מס' עד	שם עד	כתובת
.1	חוקרים	
.2		
.3	משה יוסף	
.4	אייל לנגר [עד או נאשם?]	
.5	אפרים רחמני ¹⁰⁰	
.6	נדב גרינשפון ¹⁰¹	
.7	ירון קסטנבאום ¹⁰²	
.8	רוני קיריה ¹⁰³	
.9	רועי בר ¹⁰⁴	
.10	אלי יהלום ¹⁰⁵	
.11	ואדים קוזולוב ¹⁰⁶	
.12	טופז פלד ¹⁰⁷	
.13	ניצן בן ארויה ¹⁰⁸	
.14	אמיר דורון ¹⁰⁹	
.15	נדב טובול ¹¹⁰	
.16		
.17		
.18		
.19		
.20		
.21		
.22		
.23		
.24		
.25		
.26		
.27		

¹⁰⁰ מנהל מחלקת היטלי השבחה בעיריית ראשון לציון.

¹⁰¹ סגן יו"ר אפריקה ישראל, דירקטור בדניה סיבוס משנת 2008. קישר בין רוני קיריה לבין גינזבורג.

¹⁰² מנהל תשי"י

¹⁰³ שותף בדלויט. בן דוד של משה יוסף. רו"ח של לימור קולקשיין. קישר בין גינזבורג למשה יוסף.

¹⁰⁴ יועץ משפטי לעיריית ראשון לציון

¹⁰⁵ מהנדס העיר. מעיד שביטן הפעיל לחץ לאשר את התכנית בוועדה המקומית והשתתף בסיור של משרד התחבורה.

¹⁰⁶ מהנדס תנועה בעיריית ראשון לציון

¹⁰⁷ משרד התחבורה, המפקחת על התעבורה במחוזות תל אביב והמרכז.

¹⁰⁸ היועץ המשפטי לוועדה המחוזית לתכנון ובניה מחוז מרכז. מעיד על ההליכים בוועדות השונות, בעיקר הליכי הערר.

¹⁰⁹ סמנכ"ל הכספים של דניה סיבוס.

¹¹⁰ סמנכ"ל תשתיות ובנייה של דניה סיבוס. מעיד לגבי כביש 38.

מס' עד	שם עד	כתובת
.28		
.29		
.30		
.31		
.32		
.33		
.34		
.35		
.36		
.37		
.38		
.39		
.40		
.41		
.42		
.43		
.44		
.45		
.46		
.47		
.48		
.49		
.50		
.51		
.52		
.53		
.54		
.55		
.56		
.57		
.58		